

[A. M. Hansen.]

det har jeg ikke noget imod, jeg vil blot korrigere denne Fremstilling lidt, for at den kan blive helt rigtig. Da Venstre kom med sit Forslag i Udvalget, sagde vi til Venstre: Dette Etkammersystem indeholder disse Bestemmelser, disse Mindretalsbeskyttelser, som Venstre kan sige sig selv, at vi fra de demokratiske Partiers Side i hvert Fald ikke kan gaa med til, og derfor stillede vi det Spørgsmaal, om der var Mulighed for, at Venstre vilde give Afkald paa disse Mindretalsbestemmelser, som der her er blevet talt saa meget om. Vilde det det, var vi villige til Forhandling. Og da fik vi Svaret: nej, det var et Forslag, som vi maatte tage, som det var; selvfølgelig kunde der forhandles om Enkeltheder, men først efter at vi havde erklæret os villige til at gaa ind paa at tage dette Forslag som Forhandlingsgrundlag. Det kunde vi selvfølgelig ikke gøre med de Mindretalsbestemmelser, der var i det. Det er det faktiske Forhold, saadan er Forhandlingerne gaaet for sig.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen kom igen ind paa den gamle Historie om Forslagenes forskellige Behandling og kritiserede, at i Den Forenede Rigsdag fik Forslagene kun 3 Behandlinger, og det var de vigtigste Forslag, der kom der, men de mindre vigtige Forslag, de, der blev ført frem i den delte Rigsdag, kunde naa op til mange flere Behandlinger. Det ærede Medlem Hr. Brorsen vil hermed skildre, at de vigtigste Forslag vilde man behandle overfladisk og de mindre vigtige grundigt. Ja, men hvis det er rigtigt, vil der efter Venstres Forslag om et Etkammersystem, hvor alle Forslag kun vil faa een Behandling, med andre Ord slet ingen Grundighed blive i dette Kammer. Det maa blive den logiske Følge af det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser. Men jeg kan godt se, at det ærede Medlem Hr. Krag smiler, for han er ganske klar over, at hans Partis Formand har taget fejl i denne Sag; selvfølgelig kan Forslagene behandles lige saa grundigt under et Etkammersystem som i to Ting.

Vi har hidtil haft den Form, at Forslagene skulde underkastes 3 Behandlinger i begge Rigsdagens Ting. Vi var alle sammen i Kommissionen enige om, at det i hvert Fald skulde ophøre; uanset om man holdt eet Kammer eller to Kamre, var der ingen Grund til at give Forslagene 3 Behandlinger i begge Ting. Derfor er der aldeles ingen Grund til at kritisere den Ordning, der er skabt her. Nej, det, at man kan dele de almindelige Lovgivningssager mellem de to

Ting, er til Fremme af Arbejdet derved, at begge Ting kan komme til at arbejde samtidig. Der er ikke Tale om større eller mindre Grundighed.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen talte i denne Forbindelse om, at man kunde jo følge den finske Forfatnings Eksempel ved en Slags Deling af Kammeret, ved at ned sætte et saadant stort Udvalg, som de har i den finske Rigsdag. Nu er man altsaa paa Gled til at ville gaa videre bort fra det rene Etkammersystem til en Slags Deling!

Og saa til sidst — og det er den sidste Bemærkning, jeg har at gøre til det ærede Medlem Hr. Brorsen — siger det ærede Medlem med Rædsel i Stemmen: Er det da Meningen, at Flertallet skal være fuldstændig suverænt? Ja, det er naturligvis Meningen, kun med de Indskrænkninger, som Folkeafstemningsbestemmelserne medfører, og det maa naturnødvendigt være Meningen, at i en Forfatning, der hviler paa Folkestyrets Princip, maa det være Flertallet, der har Afgørelsen. Ellers er der ingen Mening i at tale om lige og almindelig Valgret; det maa være Valgdagen, der er det afgørende, og derfor kan man ikke, hvis man vil have en Forfatning, der hviler paa Folkestyrets Princip, have Bestemmelser til Beskyttelse af Mindretallene.

Jeg tror derfor, at naar man har Valget mellem det Forslag, som i Øjeblikket samler de tre Partier i denne Sal, og som vil faa Tilslutning fra flere, og den bestaaende Ordning, vil alle frisindede Kvinder og Mænd i vort Land foretrække det Forslag, der ligger her, og som om kort Tid vil blive vedtaget her paa Rigsdagen. Man vil foretrække dette, fordi det er et Skridt i den Retning, som Frisindet i Danmark vil gaa: at udvikle Folkestyret i vort Land stærkere og stærkere, og jeg kan ikke forstaa, at Partiet Venstre, med den Fortid dette Parti har, vil stille sig udenfor i det Arbejde, der nu er i Færd med at blive gjort i den danske Rigsdag.

Valdemar Thomsen: I de Indlæg, der er fremkommet under denne Forhandling, har der ikke været ret megen Kritik af min Gruppes Ændringsforslag, og det tillader jeg mig at tage som et Tegn paa, ikke at vi ved Afstemningen vil faa stort Følgeskab, men at man i Realiteten er enig med os i vort Hovedsynspunkt gaaende ud paa, at det vigtigste ved denne Lejlighed er at overvinde den Krise, Parlamentarisme og Folkestyre er inde i. Den højtærede Statsminister sagde det paa den Maade, at nu gjaldt det om at faa Demokratiet styrket